

den, at de have en Tre- eller Todannelse, saa at Revlerne ere tredannede for den nordlige og todannede for den sydlige Deel af Jylland. Imellem disse Revler gaaer en strygende Strøm, som fornemmelig har sin Oprindelse i den store Forskjel paa Ebbe og Floed i den sydlige Deel af Vesterhavet, medens den i den nordlige Deel er saagodt som ingen; saaledes er den almindelige Floedhøide ved Elben 10 Fod, og derimod ved Skagen kun 1 Fod. Det er begribeligt, at en saa stor Vandmasse, der trækkes fra den ene Kyst til den anden, maa forarsage en meget betydelig Strøm i Havet. Disse Dannelser af Rev er det, der ere saa farlige for de Søf rende, og det i særdeleshed, da Strømmen ogsaa er tilstede i selve Havet, og som oftest troe de Skibe, der straude paa Revlerne, at være en 20 à 30 Mile i Søen, naar Strandingen skeer. Saavidt mig bekendt, skeer Strandingen for den nordlige Deel i Almindelighed paa den mellemste Revle, og for den sydlige Deel skeer den derimod paa den inderste, og kun sjelden paa den yderste. I Tilfælde af, at den skeer paa den mellemste Revle for den nordlige Deel, eller den inderste for den sydlige Deel, vil Mandsskabet almindeligt kunne reddes ved Rasteapparatet, hvorimod, naar der strandes paa den yderste Revle, Redningsbaadene ville være nødvendige.

Jeg vil tillade mig først at beskrive en ulykkelig Stranding paa denne Kyst. Det var i Aaret 1811, dengang vi havde Krig med England, da vore Farvande, Østersøen, Rategattet og Sundene, vare fyldte med engelske Krigsskibe, at det store Admiralskib Saint George seilede sine Masten overbord paa Rødsfand. Det var henad Efteraaret, at Skibet blev ført hjem paa Slæbetoug af 2 andre engelske Krigsskibe. Da Skibene kom i Nordsøen, opstod der en frygtelig Storm, saa at de bleve fordrevne af deres Cours, og kom dertil i Uenighed om, hvor de vare. Det ene af Skibene, der havde Admiralskibet paa Slæbetoug, kappede og gif til Søes; det andet derimod vedblev at holde Slæbetouget, men Strømmen kastede det tilligemed Admiralskibet ind paa Stranden. Det var Lille-Juleaften 1811, da Skibene stødte paa den yderste Revle. Det ene Skib, Defence, blev strax knust, og

Mandsskabet druknede, paa 4 Matroser og een Marinesoldat nær, som kom i Land paa Braget; derimod blev Saint George sat fast paa den yderste Revle, og da der kun er to paa dette Sted, altsaa paa den yderste Revle. Om Morgenen saae Kystbeboerne et stort, svart Skib staae paa Revlen; Stormen var stærk og frygtelig, og det var umuligt at redde dem. Paa Skibet fore Folkene frem og tilbage; imidlertid bemærkede man dog, at Commandoen ikke endnu var strøget. Mange Beboere fra Eggen samlede sig Tid efter anden paa Kysten, og hele Dagen gif hen med unyttig Medlidenshed, uden at man kunde udrette Noget til de Skibbrudnes Redning. Et Par Forsøg til Redning bleve gjort fra Skibet, som mislykkedes. Ratten fastede nu sit sorte Slor over dette sørgelige Skuespil, og da næste Morgen oprandt, saae man, at Skibets Forende var borte; endeel af Mandsskabet vare druknede, og de Øvrige stode tæt sammensklynget agter paa Skandsen. Veiret havde forandret sig noget, det var blevet et Bygeveir med stærke Hagfulinger; men Havet var oprørt, og der var ikke Leilighed til endnu fra Landet at redde Besætningen, uagtet den ikke var længere borte, end at den kunde raabe til Land. Man hørte dem strige ynkeligen om Hjælp. Mangfoldige Forsøg fra Skibet for at redde sig mislykkedes; det var et frygteligt Syn, og Tid efter anden gif større og større Stykker af Skibet, og flere og flere Menneffer styrtede ned og druknede. En enkelt Mand reddede sig ved at svømme; men da han kom tilland og blev trukken op, var han saa forvirret, at han blev ved at løbe og løb langt op i Klitterne. Foruden ham var der kun 10, som bleve reddede af de ulykkelige Strandede. Atter kom Ratten og tilbækkede for Strandboernes Dine, hvad der stete ombord. Den næste Morgen stod kun nogle enkelte Bragstumper, og hele Besætningen, circa 900 Mand, paa de 11 Menneffer nær, var begravet i Havet, og lig laae i Dyrger paa Strandbredden, og 1,500 Menneffer vare saaledes fra begge Skibe druknede. Det er høist sørgeligt at staae uirksom paa Stranden og see saa Mange omkomme lige for Dinene, nær ved Landet; det Indtryk, som det gjør paa dem,